

Marian herkkä kosketus

Markku Jyväkorpi

Marian herkkä kosketus

Markku Jyväkorpi

ISBN 978-952-6613-84-0

JOHDANTO

Maallisen elämän uskonnollinen tarkoitus on Luojayhteyden kokeminen. Hyvä ja paha, oikea ja väärä ovat suhteellisia riippuen, mihin niitä verrataan. Uskonnollinen kriteeri on, mikä lähentää tai etäännyttää ihmistä Luojayhteydestä.

1.) Jeesus kehotti rakastamaan Luojaä yli kaiken ja lähimmäistä kuin itseään eli tekemään toiselle, mitä vastaavassa tilanteessa haluaisi tehtävän itselleen. Etsimään ensimmäiseksi tietoista Luojayhteyttä ja pyrkimään totuudellisuuteen sekä mielenhallintaan, hyvántahtoisuuteen ajatuksissa, tunteissa, sanoissa ja teoissa. Kysymys on Jeesuksen viitoittamasta elämäntavasta. Elämä johdattaa ihmisen tilanteisiin ja olosuhteisiin, jolloin ihmisen pitäisi tehdä valintoja mieluiten rakkaudellisen viisauden johdattamana.

HENKINEN TIE JA INHIMILLINEN IHMISYYS OVAT YHTENEVÄISET

Kaikki henkiset mestarit opettavat samaa, mitä Jeesus korosti jo 2000 v. sitten. Ihmisen pitäisi pyrkiä hyvántahtoisuuteen, rehellisyyteen ja totuudellisuuteen, auttamaan ihmisiä sekä elämää, olemaan tarkkaavainen ja hyvántahtoinen ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Näin koko elämä pitäisi pyrkiä mielen puhdistamiseen. Jeesus painotti rukousta, Buddha meditaatiota. Ihmisyydessä on kysymys ymmärryksen ja tiedostamisen kohoamisesta, missä tapahtumassa edellinen on keskeistä. Jeesus toi lisäksi esiin, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin kaiken aikaa Luojan rakkaudessa läsnäolossa, minkä kokemiseen Jeesus kehottikin pyrkimään ensimmäiseksi.

Uskonnollinen henkinen tie ja hyvántahtoinen mielen hallintaan ja totuuteen pyrkivä inhimillinen ihmisyydet ovat aivan samansuuntaiset.

TAIVASTIETOISUUDESSA ON YKSEYS JA VÄLITÖN TIETO

Kun Jeesus kertoi välittävänsä Luojan pelastumissuunnitelman ihmisille, niin tämä elämäntapaohjeistus pitäisi löytyä jokaisen uskonnon taustalta. Kaikki tieto taivastietoisuudesta tulee ihmisen kautta, ei ole suoraa tiedonsiirtoa. Maalliseen elämään liittyy erillisuus, vastakkaiset voimat ja järkeily. Taivaassa on ykseys ja välitön tieto.

SANA ON SYMBOLI

Sana on symboli, joka kuvaa jotakin. Näin omien ajatuksien ja kokemuksien värittämänä sama sana voi tarkoittaa hyvinkin erilaisia asioita. Esimerkiksi jokainen arvostaa voimaa, mutta kun puhutaan voimakassuolaisesta, niin siinä ei ole mitään positiivista, pitäisi puhua epäterveellisestä suolalisästä. Materialistit puhuvat mielellään uskonnosta pakona elämästä. Jeesuksen vuorisaarnassa viitoittamalla tavalla jokaisen on kuitenkin mahdollista tiedostaa yksiselitteinen Luoja-, taivaskokemus.

Joskus tuodaan näkökulma, että henkinen kokeminen on feminiinistä antautumista. Korkeampi henkinen havainnointi on olemukseltaan kokemista, missä yhdytään havaintokohteeseen ja koetaan tämän olemus sisältä käsin. Tämän vuoksi henkinen "tirkistely" voi olla tuskaista toisen pimeässä ajatuskuplassa, koska havainnoija kokee toisen mahdolliset pelot ja kauhut. Ihminen on kaiken aikaa myös taivaassa ollen Luojan rakkaudessa läsnäolossa, vaikka helvetin kauhuissa omassa ajatuskuplassa kaikki voi vaikuttaa kokijasta todelliselta. Sama asia tulee esiin hypnoositapahtumassa. Vaikka ihminen näkee katsoman nauravan, niin ei ymmärrä toisten suhtautumista, kun itse tuskailee pelottavassa hypnoottisessa kuvitelmassa. Oma kokemus on niin voimakas, ettei usko toisten selitystä kuvitelmasta.

MATERIALISMI KIELTÄÄ HENKIMAILMAN JO ENNAKKOPÄÄTÖKSENÄ

Materialismin mukaan henkinen rinnakkaistodellisuus ja Luoja ovat mahdottomia hyväksyä, mutta huippumeedioita on tutkittu lukuisia kertoja myös tarkoissa tieteellisissä koeolosuhteissa. Tällöin on saatu henkiolentoja kuvattua. Miesmedio on yleensä tieteellisen tutkimuksen aikana alastomana, transsissa ja tällä tavalla tietämätön tapahtumista ympärillään. Tieteellisesti asiaa on pyrkinyt tutkimaan mm. IMI (Institut Metapsychique International) Pariisissa jo 1920-luvulta lähtien. <http://www.metapsychique.org>

Jos valvontakamera tallentaa jonkin rikoksen, niin kaikki pitävät asiaa toteen näytettynä. Mutta jos valvontakamera tallentaisi henkisen tapahtuman, niin tämä laukaisisi poikkeuksellisen voimakkaat itsesensuuri-, kieltämis-, torjunta- ja pilkkamekanismit koskien laitteiden kuntoa ja henkilökunnan ammatillista koulutustasoa. Ihminen pystyy järkeilemään minkä tahansa asian omaksi edukseen totuuden kustannuksella jotakin pientä yksityiskohtaa korostamalla tai vääristelemällä. Oikeudessa selkeä näyttö riittää totuuteen, mutta kun on kysymys henkisestä rinnakkaistodellisuudesta vaaditaan loputon toistettavuus.

IHMINEN ON LUOTU RAKKAUSOLENNOKSI

Raamatun mukaan ihminen luotu Jumalan kuvaksi, rakkausolennoksi. Sananlaskuissa sanotaan: "Herra loi minut töittänsä esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua. Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajoista". Toisessa kohdassa Raamatussa sanotaan, että ihminen on luotu Jumalan kuvaksi.

UT:ssa (Joh.3:6-7) kuvataan ihmisyyden olemus seuraavasti: "Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. älä ihmettele, että minä sanon sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä". Raamatussa kerrotaan profeetta Jeremiaan yhteydessä, että Jumala tunsii hänet ennen kuin valmisti hänet äitinsä kohdussa. Raamatun mukaan ihminen on ollut olemassa ennen maallista syntymäänsä.

Rakkaus on jumalallinen ominaisuus, värähtelyä, mihin liittyy myös korkea tietoisuus. Rakkaus on Luojan ja ihmisen yhdistävä tekijä. Rakkautta ei voi ottaa. Kun rakastaa, niin vastakaikuna voi kokea sen toisesta. Rakkaudessa tarvitaan kaksi.

Luojan personoitua muotoa on helpompi rakastaa, kuten Jeesusta tai Mariaa kuin äärettömän suurta ja abstraktista sekä saada näin tiedostamiseen tarvittava kohottavaa voimaa. Hindulaisuudessa on annettu Jumalan erilaisille ilmenemismuodoille jumalhahmojen nimet, tällöin jokainen voi valita itselleen koskettavan ja sopivan rakkauskohteen. Rakkauteen liittyy korkea tietoisuus, luovuus, innostus, intuitio.

Rakkaus on kokemus, myötätunto on sen ilmaisu. Jos ego ja keho saavat korostetun aseman, niin ihminen alkaa suuntautua erillisyyteen myötätunnon ja inhimillisyyden kustannuksella. Jos ei ole myötätuntoa, niin Luojayhteys alkaa hiipua. Ihminen tarvitsee toimintansa taustalle rakkauden, mikä ilmenee kiinnostuksena, innostuksena. Neale Walsch on kirjoittanut useita kirjoja telepaattisesti kanavoimalla ihmisen ja Luojan suhteesta ja

kommunikointitavoista, näistä kirjoista seitsemän on käännetty suomeksi. Toiminnan takaa löytyy rakkaus tai pelko.

AIVOT OVAT VAIN OSA MIELTÄ

Kymmenet ehkä sadat miljoonat ovat kokeneet sattumanvaraisen kehosta irtautumisen. Tällöin jokainen tekee havainnon, että keho on pelkkä kuori maallista elämää varten. Minä ajattelee henkisenä olentona ja minän olemassaolo ei ole riippuvainen maallisesta kehosta. Aivot ovatkin vain tietokonemainen muistikeskus ollen vain osa mieltä.

Nukahtaessa minä henkisenä olentona siirtyy uni-eli astraalimaailmaan. Siirtyminen voi olla myös tietoista, puhutaan tietoisuuden yhtäjaksoisuudesta. Unen aikana mieli käsittelee päivän tapahtumia, mutta herätessä voi nähdä jonkin erityisen tunteikkaan unen, mikä viestittää missä ihmisyydessä mennään ja mitä pitäisi ottaa huomioon. Carl G. Jung kiinnitti huomiota kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" (Otava 2003), että ihminen voi saada univiestejä, joista ei ole voinut olla tietoinen.

MIEL EN OLEMUKSESTA

Elämä johdattaa ihmistä henkisesti kohottaviin tilanteisiin, mutta on keskeistä, kuinka ihminen kohtaamiinsa olosuhteisiin. Tapahtumaan voi suhtautua vain ulkokohtaisesti, älyllisesti havainnoiden tai myös pyrkiä kokemaan tapahtuman olemusta. Esimerkiksi virittäytyessä luonnon kauneuteen, elämän auttamiseen, henkisesti kohottavaan taideteokseen tai musiikkiin, niin tällöin ihminen voi kokea syvällisen sisäisen kokemuksen tai oivalluksen. Näin maallisilta vaikuttavat tapahtumat voivat antaa niihin keskittymällä yhteyden korkeampaan tietoisuuteen. Kun ikoni tehdään rakkaudellisen jumalallisen innoituksen vallassa, niin siihen jää myös tämä kohottava henkinen kosketus, minkä havainnoija voi kokea.

Materialistisessa ajattelussa ihminen on sattuman synnyttämä solujoukkio, mikä muistuttaa ihmistä. Tässä ajattelussa kaikki on syntynyt sattumalta. Jotta ihminen olisi syntynyt sattumien summana, niin tarvittaisiin samanlainen ihme kuin tuhansien lottovoittojen saaminen peräkkäin. Tähän ei usko kukaan. Itse asiassa sattuma on näennäistä. Jos voisi odottaa iankaikkisesta iankaikkiseen, niin sattuman ihmeenä ei syntyisi edes postimerkkiä.

Henkiselullisesti minä katsoo elämää epäsuorasti kehon ja mielen kautta. Näköhavaintokin muuttuu ensin ajatukseksi, mikä vasta havaitaan. Jung toi edellisessä kirjassa näkemyksen, että ihminen on saanut mielensä Luojalta. Mieli ei tunne Luojaa, mutta on yhteydessä. Mieli pystyy virittäytymään melkein mihinkä tahansa, tämä tulee hyvin esiin hypnoosikokeissa. Henkisessä kehitystapahtumassa mieli pitäisi kääntää sisäänpäin havaitsemaan ja kokemaan sisäisen Itsen. Tietoista yhteyttä sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi. Henkiset mestarit ovat kuvanneet elämäntavan, kuinka tämä tapahtuma onnistuu jokaiselle.

Mielessä oma ajatus jää heijastumaan ajattelijaan ja omat

ajatukset pyrkivät muodostamaan suodattimen, mikä hyväksyy vain vanhojen ajatusten mukaisia ajatuksia ja havaintoja. Ihmisen onkin vaikeata havaita ja kokea omien ajatuksiensa vastaista. Näin jokainen pyrkii pitämään omia ajatuksiaan oikeina, vaikka toisesta ne voivat olla hyvin totuuden vastaisia. Eräänä erikoisuutena muutama vuosi sitten joissakin kommunistisissa valtioissa saatettiin sulkea mielisairaalaan jos epäili järjen vastaisesti kommunistista ajattelutapaa.

Kun auktoriteettiasemassa olevat toistavat jatkuvasti jotakin, niin osa ihmisistä alkaa uskoa siihen käyttämättä omaa harkintakykyä. Esimerkiksi on hyvin erikoista Jeesuksen oppien näkökulmalta, kuinka joissakin kristityissä valtioissa orjuus oli hyväksyttävää vielä 1800-luvulla. Jeesus opetti vuorisaarnassa elämäntavan, kuinka jokaisen pelastuminen tapahtuu. Kirkollisesti opetetaan lunastamisoppia, kuinka Jeesus olikin syntipukki ja tämä veriuhrina sovitti ihmiskunnan synnit ja teki näin ihmiskunnan otolliseksi Jumalalle.

Neale Walsch on kanavoinut kirjoissaan mm. seuraavan. "Kristuksen suurin opetus ei ollut, että osaksenne tulee iankaikkinen elämä, vaan se, että teillä jo on se. Sama asia, että saisitte tulevaisuudessa kokea veljeyden Jumalassa, vaan että teillä jo on se. Elämä ei voi näyttäytyä kuitenkaan teille missään muussa muodossa kuin siinä jota te siltä odotatte." ("Keskusteluja Jumalan kanssa I" (WSOY, 1999), sivulla 68)

Mieli on suuntautunut ulospäin. Rukouksessa ja uskonnollisessa meditaatiossa virittäydytään sisäänpäin, Jeesus opetti jo 2000 v. sitten, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli Luojan rakkaudellinen läsnäolo löytyy sisäisessä kokemuksessa eikä ulkopuolelta. Keskittyessä mielen ajatusvirta pysähtyy. Henkisyys voidaan kokea mielen hiljaisuudessa, tällöin pitäisi luopua hetkeksi kaikesta maallisesta tiedosta eli maallinen mieli ajatuksineen pitäisi siirtää hetkeksi syrjään. Jeesus painotti, että Luojaa pitäisi lähestyä lapsen kaltaisesti eli rakkaudellisesti, avoimesti ilman ennakkoehtoja. Jos ihmisellä on odotuksia, niin omat ajatukset estävät kokemisen.

2.) Jeesus painotti hengellisyyden keskeisyyttä. Hetkenkin, 1-2 sekunnin Luojakokemus muuttaa koko elämän antaen ymmärryksen ihmisen henkisestä olemuksesta Luojayhteudessa poistaen samalla kuolemanpelon. Jeesus korosti, että taivasten valtakunta eli Luojaan rakkaudellinen läsnäolo on sisäisesti teissä. Mieli on luonnostaan suuntautunut aistitodellisuuteen ja se pitäisi kääntää sisäänpäin kohti sisäistä Itseä, Luojaan rukouksessa tai meditaatiossa. Luoja voi tiedostaa vain sisäisesti rakkauden kokemuksessa. Jos mieli on suuntautunut yksipuolisesti vain kaikkeen maalliseen, niin tietoinen Luojayhteys jää vain piileväksi mahdollisuudeksi.

KEHO ON PELKKÄ KUORI MAALLISTA ELÄMÄÄ VARTEN

Henkiselullisesti ihminen on Luojan rakkaudessa energiavirrassa, mikä mahdollistaa elämän, toiminnan ja ajattelun. Joogakirjallisuudessa on kuvattu selvänäköisesti näitä energiakanavia. Kehosta irtautumiskokemuksessa minä henkisenä olentona liikkuu ajatuksen voimalla ja huomaa kehon olevan pelkkä kuori. Ihminen havaitsisi saman, jos nukahtaessa tietoisuus säilyisi. Joillakin tämä onnistuu ja jopa näistä astraali-, unimaailman havainnoista on tehty kirjojakin. Unimaailmassa omat ajatukset ja tunteet vaikuttavat heti unisisältöön.

LUOJAYHTEYDESTÄ

On keskeistä huomata, että Jumala on kolme yhdessä eli Isä, Poika ja Pyhä Henki. Tämä kolminaisuuden idea on kaikessa eli ajatus, sana ja teko. Jos jää ajatuksien ja sanojen asteelle, niin ei tapahdu mitään. Tarvitaan vielä toteutus. Alun perin juutalaisuudessa syntynyt käsitys Jumalan feminiinisen hengen olemuksesta tulkittiin kristillisessä perinteessä Pyhäksi Hengeksi, kolminaisuuden yhdeksi persoonaksi. On keskeistä huomata, että maskuliininen ja feminiininen ovat maallisia käsitteitä. Jumala ei ole ihminen. Raamatullisesti Hänessä me elämme, olemme ja liikumme. Kirkkouskonnossa Marialla on aivan erityinen asema Jeesuksen synnyttäjänä ja jumalallisena rakkausolentona.

RAAMATULLISTA TIETOA MARIASTA ON HYVIN VÄHÄN

Raamatussa käsitellään Mariaa, Jeesuksen äitiä hyvin niukasti. Vuosisatoja kirkkokunnat ovat pohtineet ja väitelleet Marian kirkollisesta asemasta. Eräänä erikoisena oppina on Semper virgo -dogmi. Tässä vahvistetaan Jeesuksen poikkeuksellinen syntymä, Marian immenkalvo ei puhkea edes synnytyksessä eikä hänellä ole synnytyskipuja. Näin Maria ainoana naisena myös välttää naisille syntiinlankeemuksena annetun synnytyskiputuomion. Dogmin Marian ikuisesta neitsyydestä hyväksyi myös Luther.

Maria on henkilön nimi, Jeesuksen synnyttänyt äiti, kirkollinen Jumalan äiti, mutta sanalla on toinenkin merkitys, nimittäin Jumalan naiselliset kasvot. Tämä näkökulma on tullut esiin erityisesti taiteessa, missä Maria on syrjäyttänyt Pyhän Hengen.

MARIA ON MYÖS LUOJAN RAKKAUDELINEN PERSONOITUMA

Maria symboloi myös jumalallista viisautta Sofiaa erityisesti idän kirkon perinteessä. Ortodoksisuudessa Maria on ihmisyyden malli sekä miehille että naisille. Maria on näin sukupuolensa yläpuolella. Ihmisten ja Jumalan välisessä välittäjänä Maria on helposti lähestyttävä.

On vaikeata rakastaa ääretöntä, on helpompi rakastaa Luojan personoitua muotoa, kuten Jeesusta tai Mariaa. Näin Luojaan voi keskittyä toistuvasti. Henkisissä kirjoissa tuodaan esiin, että Luojaan voi suhtautua kuin hyvään ystävään. Tämä tulee esiin erityisesti katolisissa maissa suhtautumisessa Mariaan. Luojayhteydessä on kysymys elämän ja rakkauden lähteestä. Tämä mahdollistaa elämän ja rakkauden kokemista kaikkialla.

Varhaiskristillisyyden aikana gnostilaisuudessa tunnettiin isä-äiti-poika-kolminaisuus. Elämän mystisessä puolessa pitäisi ottaa Luoja huomioon ja elää yhdessä Tämän kanssa. Raamatunkin mukaan Hänessä me elämme, olemme ja liikumme. Rukouksessa ja uskonnollisessa meditaatiossa ihminen virittäytyy Luojan läsnäoloon. Maallinen mieli on olemuksensa mukaisesti suuntautunut ulospäin eikä mieli tunne sisäistä Itseä, Luojayhteyttä. Mieli pitää tietoisesti kääntää sisäänpäin. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään, niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee. Muutoin tapahtuma jää vain piileväksi mahdollisuudeksi. Isä meidän rukouksessa korostetaan, että Luoja tulisi rakastaa yli kaiken eli ottaa huomiin omassa elämässään. Kolikkovertauksessa Jeesus painotti kolikon toista puolta. Uskonnollisesti koko elämän voi muuttaa Luojaläheiseksi meditaatioksi.

ELÄMÄSSÄ ON KESKEISTÄ OMAN YMMÄRRYKSEN JA TIEDOSTAMISEN LISÄÄMINEN

Luojayhteudessa ja ihmissuhteissa on symbolinen vastaavuus. Jos ihminen ei rakasta itseään, niin ei voi rakastaa muitakaan. Kukaan ei lähesty ihmissuhdetta kaatamalla tuhkaa päälleen ja korostamalla olevansa maan matonen, pessimistinen tulevaisuudesta, syntinen, syyllinen ja perisyynnin saastuttamana odottamassa iankaikkista kadotusta. Ihmisyydessä on kysymys mitä suuremmassa määrin, kuinka korkeampi minä voi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta. Tämä on mahdollista vain määrätietoisella pyrkimyksellä ottaa huomioon Jeesuksen kehoitus mielen puhtaudesta ja hyväntahtoisuudesta. Luojan voi löytää ja kokea vain onnellisuuden sekä rakkauden värähtelyissä.

SIELULLISUUS ANTAA AVAIMET VÄRÄHTELYTASONSA KOHOAMISEEN JA NÄIN KORKEAMPAAN TIETOISUUTEEN

Walsch kirjoittaa kirjassaan ”Yhteys Jumalaan” (WSOY, 2002, sivulla 181) ”Pitäisi tehdä kaikki tarvittava: – mietiskelemään, liikkumaan, rukoilemaan, lukemaan, kirjoittamaan, kuuntelemaan musiikkia, mikä tahansa mikä toimii” ”sytyttääkseen tietoisuutenne uudelleen joka päivä. Silloin olette korkeimmassa pyhässä paikassa. Koette autuuden tunteen ja ajattelette itsestänne ja muista ja koko elämästä hyvää.”

Kirjassa ”Keskusteluja Jumalan kanssa I” sivulla 205 Walsch kanavoi seuraavasti: ”Tottelevaisuus ei ole luomista eikä voi siksi milloinkaan saada aikaan pelastumista”. Jatkaen, että Sielun tehtävä on ilmaista halunsa, ei pakottaa siihen. Sielu viestittää rakkaudellisen vaihtoehdon mahdollistaen samalla rakkauden kokemisen ja näin korkeamman tietoisuuden. Ihanne olisi pitää korkeinta ajatusta jatkuvasti mielessään ja elämään tämän mukaisesti. Tuomaan elämään lempeän viisauden. Ei saa tehdä mitään sopimatonta tai vääryyttä toiselle.

LIALLINEN MAALLINEN JÄRKEILY PYRKII MUUTTAMAAN USKONNON MAALLISTUNEEKSI

Minä katsoo elämää epäsuorasti kehon ja mielen värittämänä. Näiden pitäisi olla kuten älyn ja järkeilyn sekä logiikan minän työvälineitä eikä itsetarkoituksia eli ihminen ei saisi samastua käyttövälineisiinsä.

"Rakastan sinua. En usko. Todista." Liiallinen järkiperaistaminen latistaa kauneuteen, rakkauteen, viehättävyyteen, musiikkiin ja kauneuteen liittyvän tunteen. Ihminen on rakkausolento ja toiminnan taustalta löytyy tunne. Kun ihminen liiallisesti antaa ylivaltaa järkeilylle ja logiikalle, niin samalla latistaa tunne-elämänsä "sisäisen pienen herkän lapsensa", joka tarvitaan sielullisuuden, hienovaraisen herkkyyden, oivalluksen ja korkeamman tietoisuuden aukeamiseen. Ajatteleva ja järkeily tapahtuu aina maallisessa mielessä eli maallisessa tietoisuustilassa. Taivastietoisuudessa on välitön tieto.

Jokaisen elämä etenee omien ajatusten johdattamana. Omat ajatukset avaavat oven taivasten valtakuntaan tai sulkevat sen. Luoja ei voi löytää maallisen mielen ajatuksista tai opinkappaleista vaan nykyhetkessä rakkaudessa kokemuksessa. On keskeistä huomata, että uskonnollinen meditaatio on ajatukseton tila. Meditaation aluksi tapahtumaa edesauttaa kohottava musiikki ja rukous.

3.) Enkelit tulevat Raamatussa toistuvasti esiin avuntuojina. Lorna Byrne on näkijä, enkelikirjailija. Byrnellä on synnynnäinen kyky havaita ja kommunikoida enkeleiden kanssa. Enkelit näyttäytyvät haluamallaan tavalla, niiden kanssa voi keskustella sanoilla ja telepaattisesti. Lorna Byrne tuo esille kirjassaan "Portaat taivaaseen" (Otava, 2011), kuinka jokaisella ihmisellä on Jumalan lahjana suojelusenkeli, jota voi pyytää avukseen kaikissa elämän asioissa. Lapsilla on usein enkelikokemuksia. Byrnen mukaan suojelusenkeli toimii auttajana, näkyen ihmisen takana kirkkaana valona.

Kirjoissaan Byrne tuo esille, että enkeli valaa rohkeutta, voi tuoda mieleen keskeisen ajatuksen, kiinnittää huomiota johonkin, jopa voi avata sivun oikeasta kohdasta. Enkelit näyttävät valoa, toivoa, mihinkä pitäisi pyrkiä, mutta teot jäävät ihmiselle. Byrnen mukaan enkelit korostavat, että on tärkeää nähdä arjen valoisat asiat, elämän pikku ilot ja pienet hyvät hetket sekä tapahtumat. Elämä on täynnä kaunista, jos vain pysähtyy ja kiinnittää huomiota ympärilleen.

JEESUS KIINNITTI HUOMIOTA HENGELLISYYDEN KESKEISYYTEEN

”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä.” (Mat. 23:13). Jeesus kolikosta: ”Anna keisarille se, mikä on keisarin, ja Jumalalle se, mikä on Jumalan”. Isä meidän rukouksessa kehoitetaan rakastamaan Luoja yllä kaiken ja rukoillaan Luoja tahdon toteutumista, minkä Jeesus on sanonut vuorisaarnassa (Matt. 22:15-22). Jos ihminen keskittyy vain maallisuuteen, niin kolikon toinen puoli jää huomaamatta.

Jeesus kehotti pyrkimään ensimmäiseksi Luoja-, taivaskokemukseen. ”Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä”. ”Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.” (Matt. 15:32-39). ”Etsivä löytää. Kolkuttavalle avataan.” Jos pelossa on aarre, niin on eri asia uskoa tällaiseen mahdollisuuteen kuin etsiä se ja muuttaa näin tapahtuma omaksi todellisuudeksi.

Jeesus toi esiin Jumalan tahdon seuraavasti: ”etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun sen mukaan, kuin minun Isäni on minulle opettanut.” (Joh. 8:28.)

Jeesus painotti hengellisyyttä eli omakohtaisia henkisiä kokemuksia, jopa pyrkimystä ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Esimerkiksi ”Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut.” (Joh.14:26)

”Te saatte nähdä Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas.”(Joh.1:51) ”Samoin tekin, koska tavoittelite henkilähjoja, niin pyrkikää seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä runsaasti.” (1 Kor.14:12) ”Jos teillä jossakin kohden on

toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille ilmoittava, kuinka asia on." (Fil. 3:15) "Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat." (Luuk. 11:13)

Apostoli Paavali kirjoittaa, ettei hänen evankeliuminsa ole ihmisiltä saatua, eikä sitä ole hänelle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen hänelle ilmoittanut. (Gal. 12) Paavali neuvoo kirjeissään hengellisistä lahjoista korostaen, että Jeesus on tunnustettava Herraksi. Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama. (1 Kor. 12) Pietari kehottaa käyttämään niitä armolahjoja, jotka on saanut. (1 Piet. 4:10) "Jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siitäkkin teille ilmoittava, kuinka asia on." (Fil. 3:15)

"Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut." (Joh.14:26) Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen, Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa." (Joh.16:13) "Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen, Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa." (Joh.16:13) Apostoli Paavali korosti, että henkiyhteyksissä pitää toimia Kristuksen nimissä. Myös VT:ssa on useita suosituksia suoranaisiin henkiyhteyksiin, kuten Herran kehoitus: "Kysykää tulevaiset minulta." (Jes.45:11)

Jeesus antoi keskeisen neuvon, että hedelmistä puu tunnetaan. Paha ei tee hyvyyden töitä. Apostoli Paavali korosti, ettei tätä henkiyhteyksimuotoa saa estää. Se on Jumalan tahto. Henkisissä kirjoissa tuodaan esiin, että valkoisiin enkeleihin liittyy rakkaus ja rauha, toisinaan ruusun tuoksu, kaunis sävel. Disharmonia, pelko ja kauhu sekä paha haju viittaavat päinvastaisiin henkisiin voimiin.

IHMINEN ON TIETÄMÄTTÄÄN TAIVAASSA

Jeesus korosti, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin kaiken aikaa taivaassa, Luojan rakkaudessa läsnäolossa tietämättä tapahtumaa. Näin ihminen pyrkii jonnekin missä jo on. Kysymys on kokemisesta. Sama asia on maallisissakin asioissa. Musiikkikappaleesta voidaan puhua loputtomasti, mutta omaksi todellisuudeksi tämä tulee vasta kuulemisen jälkeen.

Carl G. Jung käsittelee edellisessä kirjassaan tiedemiehenä Luojan (Kristus, Itse) ilmenemistä ihmiseen kätkeytyvänä tietoisena, rakkaudessa ohjauskeskuksena ja siihen liittyviä lainalaisuuksia. Jungin mukaan ihmisessä on kaksi persoonallisuutta, mieltä, nimittäin persoonallinen minä ja sisäinen Itse, Luoja. Jung perusti asian 80000 unen aineistoon ja Jungin mukaan asia pystytään koska tahansa todistamaan.

Idän uskonnoissa on tiedetty kauan, että ihmiseen kätkeytyy jumalallinen Itse, Luoja. Alice Bailey on kuvannut kirjassaan "Tutkimus Valkoisesta Magiasta" ihmisyyden olemusta tietoisuuden kehittymisen näkökulmalta. Mieli rekisteröi ja tulkitsee sekä ilmiöiden että sielujen maailmaa. Sielu voidaan ymmärtää suurena välittävänä periaattina. Sielun ominaisuudet ovat tieto, rakkaus ja uhrautuvaisuus. Tietoisuuden jatkuvuus. Sielu yrittää johdattaa ihmistä pimeydestä tietoon ja kokemisen valoon. Ensin Itse samaistaa itsensä muotoaspektiin niin, että kaksinaisuus häviää siihen illuusioon, että Itse onkin muoto. Sisällä oleva Itse alkaa tulla tietoiseksi sekä itsestään että muodosta, puhutaan korkeammasta ja alemmasta itsestä, puhumme itsestä ja sen verhoista. (Sisäinen) Itse havaitsee, että on muodon rajoittama henkinen olento. Tämän jälkeen tasapaino muuttuu, sielu alkaa saada hallitsevan aseman, tajunnan aspekti alkaa siirtyä korkeampaan suuntaan. Lopulta ei ole kuin sielu ja ykseyden korkeampi tila on saavutettu.

Suomen teosofisen seuran perustaja, näkijä Pekka Ervast kuvaa

kirjassaan "Kalevalan avain" (Kristosofinen kirjallisuusseura, 1992) sivulla 65 tapahtumaa, missä sisäisessä maailmassa entisaikojen tietäjä, joogi ja henkinen mestari kohtaa saman olennon, joka Isänä ja Luojana sulkee syliinsä koko meidän aurinkokuntamme. Tämä mahtava persoonallisuus ei ole kuitenkaan Ervastian mukaan koko avaruuden ja olemassaolon alku ja juuri.

LUOVUUDESTA

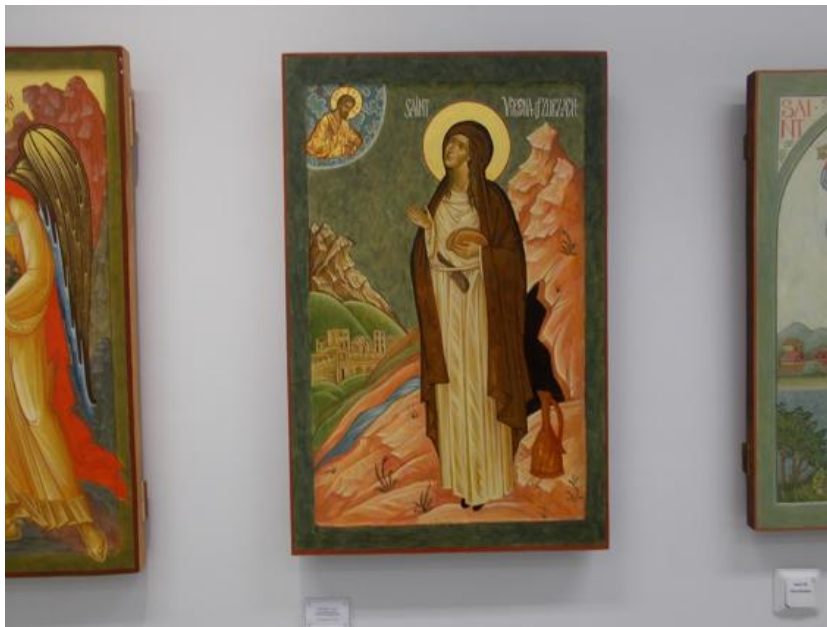
Ihmisyydessä on kysymys, kuinka Sielu rakkauden ruumiillistumana, Luojan "muuntajana" voisi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta. Ihminen voi avata luovasti tietoisuuttaan monella eri tavalla, esimerkiksi tapahtumassa missä on rakkautta, iloa, onnellisuutta, sulautumalla kohottavaan musiikkiin, ihailemalla luonnon kauneutta, kiitollisella rukouksella, virittäytymällä ikoniin, elämää ja toisia auttamalla jne. Rakkaus ja ilo kohottavat ihmisen tietoisuutta ja mahdollistavat näin luovuuden sekä oivalluksen.

Rakkaus antaa ylimääräistä voimaa luovuuden lisäksi. Jotkut taiteilijat tarvitsevat muusan aktivoituakseen.

Jos pitäisi keksiä aivan uusi ratkaisu, niin vastausta ei löydä maallisen mielen vanhoista ajatuksista. Mitä enemmän yrittää pakottaa mieltänsä oivallukseen, niin sitä vaikeammaksi tulee. Sama asia tulee esiin myös nukahtamisessa, mitä enemmän yrittää tai pakottaa itseään nukkumaan, niin sitä hankalammaksi tilanne tulee.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" (WSOY 2005) sivulla 50 luovuudesta seuraavasti: "luovuutta ja elämää ohjaava voima on ideoiden kasvupohja, jumalallista värähtelyä ihmisessä, itsemme suurempi versio, tietoisesti ja tarkoituksellisesti toimiva kosminen olento, joka on virittäytynyt inhimillisiin päämääriin ja mahdollisuuksiin." Vilpittömään kysymykseen saa vastauksen mutta vastaus tulee joskus viiveellä ja odottamattomalla tavalla.

HENKISESTÄ NÄKEMISESTÄ

4.) Taivastietoisuuteen liittyy rakkaus, autuus ja totuudellisuus. Rakkaudessa kokemuksessa, rukouksessa ja uskonnollisessa meditaatiossa ihminen voi kokea koska tahansa tietoisuudenluojayhteyden.

Ihmisen tulisi olla hetkessä tietoinen ja tarkkaavainen, mitä rakkaudellisia huomioita, aavistuksia, yleviä pyrkimyksiä, mielikuvia saa Luojaltaan. Luojalle kaikki informaatiokanavat ovat mahdollisia. Henkinen kokemus on aina erilainen kuin sen kuvitelma. Henkinen havainto on erityinen armonosoitus viestittäessä jotakin keskeistä. Taivasyhteyteen liittyy rakkaus ja totuudellisuus.

Rudolf Steinerin mukaan ihmisen ensimmäinen henkinen havainto on, kun hän näkee enkelimäisen valo-olennon,

korkeamman minän, jota demoniset tummat ajatukset kiertävät.

Ervastin mukaan astraalinen näkeminen on näkemistä. Ihmisen omat ajatukset ja tunteet vaikuttavat havaintoihin, katsotaan kuin vedenpinnasta heijastuvaa kuvaa. Häiritsevät ajatukset ja tunteet sekoittavat vedenpinnan. Mielen pitäisi olla tyyni. Puhutaan mielen valkokankaasta. Tapahtuma nähdään kuvana tai elokuvamaisesti valkokankaalla. Tällöin joudutaan arvaamaan tai päättämään, mistä on kysymys. Henkisessä näkemisessä pitäisi saada korkeammat tsakrat mukaan, silloin sisäisesti tiedetään, mistä on kysymys. Esimerkiksi kirkas valo ei kerro alkuperää, tarvitaan vielä tunne, haju tai sävel.

Korkeampi näkeminen on kokemista yhtymällä toiseen. Huomaa Jeesuksen sanat, että minä ja Isä olemme yhtä. Henkisten kirjojen mukaan vain Itse voi havaita ja kokea Itsen.

Kirjassa "Näin parantaa Jumala Pyhän Hildegardin lääketiedettä" tuodaan esiin Hildegardin jatkuva henkinen vuorovaikutus: "kaikki hänen kirjoituksensa, kaikki, mitä hän on joskus kirjoittanut perustuu yksinomaan valoisaan pilveen, jossa on sana, ääni ja kuva." "En näe näitä asioita ulkoisin silmin tai kuule ulkoisin korvin, minä näen ne pelkästään sielussani avoimin fyysisin silmin."

Esimerkiksi ihminen voi nähdä kirkkaassa päivänvalossa hetkeksi ylimääräisen tarkan kuvan tai tapahtuman, autolla ajaessa eteen voi tulla valo-olento varoituksena jne. Joskus ihminen voi mennä, esimerkiksi kävellessä hetkeksi toiseen ulottuvuuteen tehden havainnon ja palata sen jälkeen maalliseen tietoisuuteen.

Allekirjoittanut näki kerran telepatiakokeessa osassa kohdekirjaimien ympärillä värähtelyä ja telepatiatulos oli erinomainen. Seuraavalla kerralla ei nähnyt ja tulos oli arvaamisen tasoa.

JOKAINEN VOI TIEDOSTAA LUOJA-, TAIVASKOKEMUKSEN MAALLISEN ELÄMÄN AIKANA

Jokaisen ihmisen on maallisen elämän aikana mahdollista kokea Luoja-, taivaskokemus. Avataara Amma tuo opetuksissaan näkemyksen, että jos ihminen ajattelee, keskittyy Jumaluuteen, jolla on muoto, niin ihminen kohtaa ensimmäiseksi Jumaluuden muotona, jos keskittyy Jumaluuteen, jolla ei ole muotoa, niin taivaskokemus on kuin sulautuminen tietoisena rakkauden, autuuden mereen, Luojan energiakenttään, suositellen henkisenä tienä antaumuksen tietä, joka tarkoittaa epäitsestä rakkaudellista turvaamista Yhteen Jumalaan. Antaumuksen tiellä voi nauttia autuudesta jo heti alusta alkaen. Tiedon tiellä pyrkiminen perimmäiseen totuuteen on hyvin vaikeata ja Amman mukaan vain yksi tai kaksi tuhannesta onnistuvat.

KOKO ELÄMÄ TULISI PYRKIÄ MIELEN PUHTauteen

Henkisessä kehitystapahtumassa varsinkin meditaatiossa tulee mieleen vanhoja harmituksia, kielteisiä sanoja, kaltoinkohtelua jne. Nämä tulisi purkaa, esimerkiksi puhumalla vaikka itsekseen tai kirjoittamalla, pelkkä ajattelevinen pyrkii voimistamaan ajatuksia. Vanhat käsittelemättömän kielteiset harmitukset kuluttavat kaiken aikaa ihmisen rajallisia henkisiä voimavaroja. Rudolf Steiner kirjoittaa symbolisesta kynnyksenvartijasta. Kielteiset ajatukset saavat mielessä demonisen muodon, puhutaan omasta "paholaisesta", Jung puhui unessa näkyvästä varjosta. Ihmisen tulee päästä tasapainoon oman kielteisyytensä kanssa.

Ihmisen psyyke on hyvin erilainen. Sama tapahtuma toiselle voi olla naureskelun aihe ja toiselle vaikea psyyken trauma. Joskus psyykeä pitää vahvista jopa vuosia, että ihminen pystyy käsittelemään itselleen vaikeita asioita. Tämä sama näkökulma tulee esiin joskus, kun psyyken traumoja hoidetaan hypnoosilla tai huumeilla. Molemmissa tapauksissa tilanne on etukäteen arvaamaton. Tilanne voi mennä hyvin ja asiakas voi saada tasapainon psyyken traumansa kanssa, mutta tilanne voi myös luisua käsistä ja asiakas voi saada hallitsemattoman kauhukokemuksen. Kun ihmisellä on mielenterveysongelmia, niin tapahtumien erottelukyky voi olla hyvä, mutta tunteiden kestokyky erityisen huono.

TUNNE AIHEUTTAA MIELESSÄ POSITIIVISTA TAI NEGATIIVISTA VÄRÄHTELYÄ

Kielteisyys, pessimismi, itsensä vähättely ovat pimeyden ilmenemismuotoja. Tällöin ihminen vähättelee tietyllä tavalla myös Luojaansa. Avataara Amma painottaa myönteisyyden tärkeyttä. Jumala ei ole kiinnostunut ihmisen menneisyydestä, synneistä, vaan henkisestä edistymisestä. Hyvät teot mitätöivät vanhoja pahojen tekojen vaikutuksia.

Milarepan, Tiibetin suuren joogin menneisyys oli rikollisen musta, mutta hänestä tuli henkisen kehityksen avulla valaistunut mestari. VT:ssa Jumala ilmoitti profeetta Jesajan välityksellä (Jes:1) olevansa kyllästynyt teurasuhreihin, elämällä hyvydessä ja totuudessa veriruskeat synnit tulevat lumivalkeiksi. Apostoli Paavali jahtasi Jeesuksen seuraajia ja muuttamalla elämäntapaa koki Kristuskokemuksen.

Olisi suuri etu käsitellä ja tarkastella päivän tapahtumia kuin itsensä ulkopuolelta. Jeesus kehotti rakastamaan Luojaa yli kaiken. Mieli on suuntautunut ulospäin. Mieli pitäisi suunnata sisäänpäin, tässä tapahtumassa rukous ja uskonnollinen meditaatio ovat keskeisiä. Jokainen etsii onnellisuutta, suurin onni ja autuus on Luojayhteyden kokeminen.

Mielessä ajatus ja tunne aiheuttavat värähtelyä, mikä näkyy mielentilassa positiivisuutena tai negatiivisuutena. On keskeistä huomata, että mielikuva on kutsu ja toteutukseen pyrkivä voima. Jos ajattelee kielteisesti tai on pessimistinen, niin mielikuva heijastuu takaisin ajattelijaan aiheuttaen kielteisen ilmapiirin, jonka läsnäolijatkin voivat kokea ja havaita.

Ihminen on rakkausolento ja jokainen pyrkii vaistomaisesti tilanteisiin, missä voi kohottaa värähtelytasoansa. Jeesus kehotti rakastamaan Luojaa yli kaiken. Olisi suuri etu suunnata mieltä ajatuksella, huomiolla, mantralla tai rukouksella usein

Luojayhteyteen. Tällöin saa Tämän huomion ja näin myös pitkäaikaisen kohottavan jälkivaikutuksen. Rukouksen ja meditaation jälkeen olisi tärkeätä luoda myönteisiä, kiitollisia ajatuksia. Kielteinen ajatus ja maallinen pohdiskelu pyrkii katkaisemaan henkisesti kohottavan värähtelyvirran.

MIELEN PUHTAUS AVAA MIELEN YMMÄRRYKSELLE JA TIEDOSTAMISELLE

Kielteisyys samentaa mieltä kaventaen ja heikentäen ymmärrystä sekä tiedostamista. Pelko voi heijastua pessimisminä, murehtimisena, vihana, kostonhimona, pahantahtoisuutena. Kielteisyys aiheuttaa myös ahdistusta ja alkaa nakertaa kehollista terveyttä vaikuttamalla sosiaalisiin ja kulttuuriharrastuksiin, vähentäen liikuntaa ja kaventaen ruokavaliota sekä haitaten stressin kautta hormonaalisia toimintoja.

Takertuminen vanhoihin syylisyyden, pelkojen, syntien mielikuviin pimentää mieltä ja estää henkistä kehitystä. Ihminen on rakkausolento, kun Luojayhteys, inhimillisyys ja myötätunto vaihdetaan maallisiin korvikkeisiin, niin elämä muuttuu samalla kuivaksi ja tyhjäksi.

Pelko on rakkauden vastakohta ollen maallisen mielen luomus. Pelko liittyy läheisesti jonkin menettämiseen tai egon arvon puolustamiseen. Kun ihminen on kielteisten ajatusten ja tunteiden keskiössä, niin ihminen voi alkaa luoda kielteisiä ajatuksia lähes huomaamattaan.

Kun ihmisellä ego suurenee, niin samalla erillisyys lisääntyy inhimillisyyden ja myötätunnon kustannuksella ja aletaan nähdä lähimmäiset yksipuolisesti käytön näkökulmalta. Mitä enemmän ego voimistuu, niin vastaavasti Luojayhteys heikkenee.

ELÄMÄ ON JUMALAN ILMENNYSTÄ

Big Bang alkuräjähdyks tapahtui n. 14 miljardia vuotta sitten. Tällöin Luojan valosta, energiasta muodostui aineellinen maailmankaikkeus. Näin kaikki on Luojan olemusta, värähtelyä ja ilmennystä. Maalliseen elämään liittyy erillisyyttä, mutta Luojan näkökulmalta kysymys on ykseydestä. Henkisen kehitystapahtuman avulla ihminen oivaltaa viimeistään taivastietoisuudessa elämän ykseyden. Luoja-, taivaskokemus on maallisen elämän henkinen tarkoitus. Elämä on Luojan ilmennystä ja ykseyttä. Ihmiskunnankin pitäisi olla veljiä ja sisaria keskenään. Raamatussakin tuodaan näkökulma, että kaikki ihmiset ovat Jumalan lapsia.

Luojayhteyden voi kokea vain omien ponnistuksien avulla ei toisen uhraamalla. Elämä johdattaa ihmisen valintatilanteisiin, tällöin ihmisen tulisi valita rakkaudellinen viisaus eli ilmentää hyvántahtoisia inhimillistäihmisyyttä.

Henkinen tie on ikivanha elämäntapa, jonka Intian muinaiset rishit toivat tietoisuuteen. Buddhan ja Jeesuksen elämäntapaohjeet ovat hyvinkin samanlaiset. Tietty elämäntapa johtaa tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen riippumatta ihmisen uskomuksista. Jokaisen pitäisi pyrkiä totuudellisuuteen, on hyvin vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksiensa vastaista. Kaikki henkiset mestarit painottavat mielen puhtautta ja hyvántahtoisuutta. Tätä näkökulmaa Jeesuskin erityisesti korosti puhuessaan ajatuksien, sanojen ja tekojen puhtaudesta ja hyvántahtoisuudesta. Mieli on kuin peili tai kirkas lasi, minkä läpi elämää katsotaan.

Joogassa on useita muotoja johtamassa Luojayhteyteen eli henkinen ja maallinen elämä täydentävät toisiaan. Elämä on Luojan ilmennystä ja elämään pitäisi suhtautua rakkaudella ja arvostavasti. Joogit eivät halua tehdä pahaa pienimmällekään olennolle. Jeesuskin kiinnitti huomiota, että mitä teette pienimmille teette Hänelle.

HENKISELLE MESTARILLE TAIVASYHTEYS ON ELÄVÄ TODELLISUUS

Henkiset mestarit kuten Jeesus ovat tahtonsa avulla joko maallisessa-tai taivastietoisuudessa. Henkisillä mestareilla on henkisyydestä sama näkemys, vaikka vuosisatojen aikana on ollut erilaisia painotuksia.

Judith Cornellin kirjassa "Amma" (Basam books, 2003) on sivulla 60 on kuvaus avataara Amman syvästä meditaatiosta, autuuden ja onnen tilasta, missä hän tunsi jumalallisen Äidin sulautuen hänen säkenöivänä valohahmona, huikean kirkkaana kuin tuhat aurinkoa. "jumalallinen Äiti hyväili päätäni hellin, hohtavin käsin." "Hymyillen hän muuttui jumalaiseksi kirkkaudeksi ja sulautui minuun. Mieli puhkesi kukkaan ja kylpi jumaluuden monivivahteissa valossa ja menneiden vuosimiljoonien tapahtumat alkoivat elää minussa. Siksi kokiessani, ettei ikään ollut erillään omasta Itsestäni, kaikki ykseydestä, sulauduin jumalalliseen Äitiin. Äiti kehotti minua vetoamaan ihmisiin, että he toteuttaisivat ihmisyytensä."

"Näin parantaa Jumala", Pyhän Hildegardin lääketiedettä, (1996) kuvaus Hildegardin henkisestä kokemuksesta: "Näin taivaiden avautuvan ja ihmeellinen kirkas suurimman pyhyiden valo virtasi läpi aivojeni ja sytytti koko minun rintani liekkiin, ei kuitenkaan polttaen vaan pikemminkin lämmittäen kuin auringon säteet, jotka laskeutuvat kohteeseensa ja lämmittävät sitä. Silloin sain äkkiä lahjan ymmärtää kirjoja, nimittäin psalmeja, evankeliumeja ja muita vanhan ja uuden liiton tekstejä vaikken ymmärtänytään sanojen yhteen liittämistä ja muuta latinan kielioppia."

"Mestari Eckhart - Sielun syvyys" (Basam Books, 2011) kuvataan Eckhartia, joka oli 800 vuotta sitten kirkollinen vaikuttaja, mystikko. Hänen saarunaan on siteerattu vuosisatoja korkean hengellisyyden, läheisen Luojayhteyden vuoksi. Eräänä

esimerkkinä kirjassa käsitellään Jumalan kohtaamista sivulla 159 seuraavasti: "kuvittelevat kohtaavansa Jumalan niin, että hän on tuossa ja he ovat tässä. Näin ei asia ole. Jumala ja minä, me olemme yksi. Tietoisuuden avautuessa otan Jumalan sisääni ja rakkaudessa menen Jumalan sisään." "Jumala ja minä, me olemme tässä vaikutuksessa yksi: hän vaikuttaa ja minä tulen." "Tällä tavalla me muutamme Jumalassa ja tunnemme silloin hänet sellaisena kuin hän on." Samalla Eckhart viittaa Paavalin sanoihin: "Tuntemme silloin toisemme, minä hänet ja hän minut, ei enempää eikä vähempää vaan toistemme kaltaisina".

Tämän elämän aikana voimme saada tietoa ikuisesta elämästä siten, että Jumala itse voi kertoa sen ihmiselle tai enkelin kautta. Asia voidaan tuoda julki myös erityisessä ilmestyksessä. "Mikäli Jeesuksen halutaan kuulla puhuttavan sielussa, sielun on oltava tyhjä ja kaikkien äänien on vaiettava (saarna 1)."

Jeesus korosti rukousta, mutta henkisesti rukous ja uskonnollinen meditaatio ovat yksi ja sama. Ollaan hetki virittäytyneenä Luojan läsnäoloon. Kirjassa "Pyhittäjä Serafim Sarovilainen" (Valamon luostari, 1978) on kuvattu tämän elämänkerta opetuksineen venäläisen ylösnousemusmystiikan edustajana. Serafin painottaa rukouksen tärkeyttä korostaen, että se on aina mahdollista kaikille. Tässä yhteydessä tuo esiin keskeisen näkökulman, että meidän tulee rukoilla vain siihen asti, kun Pyhä Henki laskeutuu meihin antaen taivaallisen armonsa. "Rukouksessa sielu puhuu ja on äänessä, Pyhän Hengen tullessa sen on oltava aivan hiljaa kuullakseen ja ymmärtääkseen kaikki ikuisen elämän sanat, jotka Henki näkee hyväksi ilmoittaa."

Henkisissä kirjoissa tuodaan näkökulma, että Luoja laittaa ihmiselle verhon, jonka ottaa halutessaan pois. Joskus rukouksessa tai meditaatiossa katseen sivulla huomaa henkisen rinnakkaistodellisuuden, kun siihen kiinnittää katseen, niin se häipyä pois.

JEESEKSEN KUVAAMA ELÄMÄNTAPA JOHTAA JOKAISEN TOTUUTEEN JA ELÄMÄÄN

Jeesus kuvasi esimerkillään tien totuuteen ja elämään. Jeesus oli ihminen, ihmisestä syntynyt ja ihmisenä kuollut. Jordan joen kastetapahtumassa koki Luoja-, taivaskokemuksen. Kirkollisesti Jeesus on kohotettu niin korkealle, että on tullut samalla ihmisille etäiseksi ja vaikeasti lähestyttäväksi.

5.) Kaikissa Maria-ikoneissa on kirjaimet MP ΘY

Johanneksen ilmestyskirjassa on seuraava teksti: "Taivaalla näkyi tunnusmerkki: nainen, jolla oli pukunaan aurinko, kuu jalkojen alla ja pään päällä seppeleenä kaksitoista tähteä." Tämä

"nainen" on myöhemmin kirkollisessa ajattelussa tulkittu Mariaksi. Tässä pyhässä näyssä mitä ilmeisemmin Maria symboloi äitijumaluutta, elämää synnyttävää rakkaudellista henkeä.

MARIA TAITEESSA

Maria on kuvattu kirkkotaiteessa esimerkiksi siten, että hänen jalkojensa alla on puolikuu, lohikäärme tai maapallo. Tällöin Maria symboloi jumalallista Äitiä.

Jumalattaren palvontaa on ollut lukuisissa uskonnoissa. Kauan ennen Jeesusta Lähi-idän uskonnoissa oli keskeistä naiseus äitijumalattarena. Tähän liittyi salaperäinen kyky luoda elämää itsestään. Esimerkkinä jumalattaren kyvyistä egyptiläinen Isis-jumalatar pystyi herättämään poikansa Horuksen henkiin kokoamalla hänet paloista, aivan vastaavaan suoritukseen pystyi Kalevalassa Lemminkäisen äiti. Rakkaudellinen Henki voittaa kuoleman ja antaa uuden elämän. Elämä on kuin lastaan rakastava Äiti, joka tuonelassa kokoaa lapsensa ja synnyttää uudestaan elämään.

Vaikka Maria on ihminen, niin uskovien mielessä hän on jonkinlainen jumalhahmo. Maria lähestyy naispuolista jumaluutta ollen poikansa rinnalla ja jopa ohittaen. Kansanhurskaudessa Maria koetaan läheiseksi kuin sisko tai äiti ollen elämänmyönteisyyden lähde. Maria on kanava ihmiskunnan ja Jumalan välillä. Marian kautta käännytään sekä Jeesuksen että Jumalan puoleen. Maria kuulee kaikki rukoukset, hän ei voi tehdä tekoja ilman Jumalan lupaa.

Mariaa kuvataan kirjallisuudessa monella tavalla, kuten taivaallisena äitinä, meidän äitinämme, suojelijana, ystävänä, jumalaisena äitinä. Mariaa inhimillisenä olentona on helppoa lähestyä apua pyytäen. Raja inhimillisen ja tuonpuoleisen välillä on liukuva. Maria ja ihmisen välisessä suhteessa ei tarvita välittäjäksi pappia tai kirkkoa.

Kristillisessä perinteessä on käsitys ihmiskunnan ja kirkon feminiinisyydestä suhteessa maskuliiniseksi ymmärrettyihin Jumalaan ja Kristukseen. Yksittäinen ihminen ja hänen sielunsa on kristillisessä mystiikassa mielletty naisellisina, mystinen yhteys: uniomystica eli kirkollisesti olemme kaikki naisia suhteessa mies Jumalaan. Maskuliinisuus Jumalaan yhdistettynä tarkoittaa

kaikkivaltiutta, valtaa ylipäätään, aktiivisuutta ja täydellisyyttä. Kirkollisesti miehen sielu saa feminiinisen luonteen, hänkin on Kristuksen hengellinen morsian.

NEITSYT MARIAN ILMESTYKSISTÄ

Mariaan yhdistetään lukuisat ilmestykset (Googlessa hakusanoilla: Virgin Mary Apparitions tulee lukemattomia hakuvihjeitä). Marian ilmestyksissä yleensä vain yksi henkilö näkee ja kommunikoi. Kun ihminen kohtaa rakkaudellisen valo-olennon, jos tämä ei esittäydy, niin voi olla vaikeata tietää onko valkoinen enkeli vai Maria.

LOURDESIN ILMESTYKSESTÄ

K.S. Laurila kuvaa kirjassaan *"Suurten Muistojen Mailta"* (1947) Lourdesin tapahtumia. Bernadette Soubirous oli köyhän myllärin 14 v. lapsi, jota kuvataan hentona, heiveröisenä, hiven sairaaloisenakin (astma), mutta mieleltään terveenä. Ensimmäinen ilmestys oli 11.02.1858, jolloin hän oli kahden muun tytön kanssa etsimässä risuja polttopuiksi. Bernadetta oli erillään muista tytöistä ja hän kuuli pauhinaa, mikä toistui.

Luolan aukeamassa hän näki pensaan kovasti heilumassa aivan kuin tuulen heiluttamana. Samalla onkalon sisältä tuli näkyviin kullanvärinen pilvi ja vähän sen jälkeen ilmestyi ihmeen ihana nuori nainen. Tämä hymyili Bernadottelle ystävällisesti ja kehotti tulemaan lähemmäksi. Bernadottelle tuli suuri pelko, eikä hän enää tiennyt missä oli. Bernadotte otti taskustaan rukousnauhan ja meni polvilleen. Pyhä Nainen suhtautui päännökökkäyksellä myönteisesti Bernadotten rukouspyrkimyksiin. Ainoastaan kunkin kymmenjakson lopussa Pyhä Nainen lausui yhdessä Bernadotten kanssa "Kunnia isälle, Pojalle ja Pyhälle Hengelle".

Tästä seurasi pitkä sarja toistuvia ilmestyksiä luolassa. Niitä oli kaikkiaan 18. Tapahtumat herättivät suurta huomiota ja Bernadotten mukana tuli aina suurempi joukko seuraamaan tapahtumia. Bernadotte oli yksin näkijä ja kokija joutuen aina ilmestyksen yhteydessä hurmostilaan. Hurmostilassa Bernadotte muuttui aivan kuin kirkastetun, yliluonnollisen olennon kaltaiseksi tehden omaan äitiinsäkin suuren vaikutuksen.

Kerran luolassa Bernadotte aivan kuin kysyi opastusta näkymättömältä olennolta ja tämä vei hänet haluamaansa kohtaan kehottaen raaputtamaan tiettyä kohtaa, mistä aukesikin lähde. Pyhä Nainen kehotti juomaan lähteestä ja peseytymään siinä. Tästä Bernadotte joi vettä ja pesi kasvonsa. Lähteen löytyminen ja erityisesti jälkeen päin todettu parantava vaikutus oli ratkaisevaa siihen, että miljoonat ihmiset uskovat lujasti Bernadotte Soubriouksen olevan armoitettu Herran lähetti ja vesilähde suoranainen taivaan suoma parannuspaikka

ihmiskunnalle.

Maaliskuun 25. päivänä Bernadetta sai Pyhältä Naiselta sisäisen kutsun saapua jälleen Massabiellen luolaan. Tuona päivä Pyhä Nainen vihdoinkin ilmoitti olevansa "Minä olen Puhdas Hedelmöityminen" (Conceptio immaculata Beatea Virginæ Mariae), mitkä olivat paavin sanat tarkoittaen Neitsyt Mariaa.

Jo alusta lähtien Bernadotte kertoi tarkasti näkynsä ja elämyksensä, mitä oli hurmostilassaan havainnut ja kokenut. Hän kertoi tapahtumat Estredelle ja tämän sisarelle. Estradella kyseli pieniä yksityiskohtiakin kirjaten asiat verekseltään muistiin. Näkijä ei ollut sellaisella henkisellä tasolla, että hän olisi yrittänytään tulkita näkyjään millään tavalla. Kirjan mukaan Bernadotte oli älynlahjoiltaan rajoitettu, joka oppi töintuskin lukemaan ja kirjoittamaan. Hän ei ymmärtänyt niitä paavillisia sanoja, joita Pyhä Nainen lausui hänelle. J.-B. Estrade kirjoitti näistä yksityiskohtaisista muistiinpanoistaan kirjan, joka käsitteli Lourdesin ilmestyksiä (v.1899)

Jo vuonna 1908 350 ranskalaista lääkäriä antoivat lausunnon: "Lourdesissa on tapahtunut yllättäviä parantumisia jonkin tieteelle tuntemattoman erikoisvoiman vaikutuksesta, parantumisia, joita sen vuoksi ei voida järkipäisesti selittää luonnon omien voimien aiheuttamaksi."

FATIMAN ILMENNYKSESTÄ

Fatiman ensimmäisessä ilmestyksessä 13.05.1917 oli kolme luku-ja kirjoitustaidotonta lasta (10, 9, ja 7v.) todistajina. Lapset eivät olleet koskaan nähneet elokuvaa tai lukeneet kirjaa. Tapahtuma alkoi, kun taivaalla välähti valo, lapset luulivat sitä salamaksi ja menivät niityltä kaksi metriä korkean tammen alle. Tammen oksalla näkyi häikäisevää, kirkasta valoa säteilevä nainen. Kasvoja ympäröi kultainen kehä, nainen oli pukeutunut valkoiseen huntuun. Lucia, lapsista vanhin, oli nähnyt aikaisempina vuosina pari kertaa valopallolla saapuneen läpinäkyvän nuoren miehen, joka oli sanonut olevansa enkeli. Nyt Fatiman ilmestyksessä Lucia oli rauhallinen ja tiesi kysymyksessä olevan Neitsyt Maria.

Neitsyt Maria ilmoitti tulewansa joka kuukauden 13. päivä samaan aikaan ja samaan paikkaan. Tapahtuma sai suurta huomiota ja paikkakuntalaiset tulivat katsomaan ihmettä. Muut katsojat näkivät puussa jonkinlaista usvaa. Ilmestykset kestivät n. 10 min. Lopulta katsojia oli peräti noin 70000. Sivullisten kertoman mukaan lapset menivät jonkinlaiseen transsiin. Neitsyt Maria näytti lapsille näkyä sekä viestejä tulevista tapahtumista. Lucian kehotti oppimaan luku-ja kirjoitustaitoa.

13.10.1917 viimeisellä kerralla Lucia näki taas salaman. Neitsyt pyysi, että paikalle rakennettaisiin kappeli hänen kunniakseen. Neitsyt Maria ilmoitti sodan loppuvan pian. Viimeisenä viestinään hän kehotti ihmisiä parannukseen ja katumaan syntejään. Neitsyt Maria alkoi kohota taivaalle, ja Lucia huudahti kovaa "Katsokaa aurinkoa!" Lucia, Francesco ja Jacinta näkivät vielä taivaalla kuin suunnattomalle valkokankaalle heijastettuna kuvakavalkadin, jossa heitä kävivät tervehtimässä Jeesus, Joosef ja Maria. Väkijoukko ei tiennyt tästä mitään. Aurinko näytti pilvisenä päivänä kuin tanssivalta hopealaatalta tehden odottamattomia liikkeitä. Ilmiö nähtiin usean kilometrin päästä. Kun esitys oli ohi, valokiekko suuntasi kohti aurinkoa ja hävisi.

Fatiman ilmestyksissä oli tulevaisuutta koskevia ennustuksia.

Paavi Johannes Paavali II uskoi Fatiman pelastaneen hänet 1981 tapahtuneessa murhayrityksessä.

GUADALUPEN ILMESTYKSESTÄ

Neitsyt Maria ilmestyi köyhälle intiaanimiehelle tumma ihoisena paikallista kieltä puhuvana pyytäen tätä välittämään tiedon toiveesta piispalle, että Hänen kunniaksi rakennettaisiin kirkko. Maria kutsui intiaanimiestä pojakseen. Piispa ei ottanut asiaa todeksi, ennen kuin Neitsyt Maria teki ihmeen. Talvella kuivaan erämaahan alkoivat ruusut kukkia. Intiaanimiehen avattua takkinsa ruusut eivät pudonneet vaan niiden keskelle muodostui Guadalupen neitsyeen kuva. Tämä riitti piispalle. Paikka on nykyisin katolisen maailman keskeisimpiä pyhiinvaelluspaikkoja.

Marian julkinen ilmestyminen valo-olentona nimikkokirkkonsa katolle havaittavaksi ja valokuvattavaksi Egyptissä on herättänyt suurta huomiota maailmanlaajuisesti. <http://www.zeitun-eg.org>

On paljon paikallisia pyhiinvaelluspaikkoja. Esimerkiksi Tinoksen Jumalanäiti on sekä kirkkona että ikonina kreikkalaisille erityisen tärkeä pyhiinvaelluspaikka. Ikonin löysi perimätiedon mukaan nunna Pelagia Neitsyt Marialta saamansa ilmestyksen perusteella. Medjurgossa Neitsyt Maria on vuosikausia ilmestynyt kolmelle näkijälle antaen tiedonantoja hengellisestä elämästä. Medjurgon painoarvo on lisääntynyt pyhiinvaelluskohteena.

MARIAN EVANKELIUMISTA

Marian evankeliumissa (löydetty 1896, ei ole kerrottu Marian toista nimeä ja on epäselvää, kuka Maria sen on kirjoittanut). Marian evankeliumissa on mm. seuraava painotus: ”Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä väittäessään: `Hän on täällä` tai `Hän on tuolla!` Tosi ihminen on teidän sisimmässänne. Seuratkaa häntä. Jotka etsivät häntä, ne löytävät hänet.”

SUURIN AUKTORETEETTI ALKUSEURAKUNNASSA OLI MARIA MAGDALENA

Ortodokseilla apostolit julistivat Kristuksen ylösnousemista koko maailmalla, mutta Maria Magdalena julisti ylösnousemista apostoleille itselleen. Uusien kirjoituslöytöjen perusteella Maria Magdalenalla oli aivan erityinen asema alkuseurakunnassa. Hän sai Jeesukselta aseman ja viisautta, mitä muut eivät saaneet. Suurin auktoriteetti alkuseurakunnassa ei ollutkaan Pietari vaan Maria Magdalena. Kuolemansa jälkeen Jeesus ilmestyikin ensimmäiseksi Marialle, siitä nimitys apostolien apostoli. Maria Magdalena oli gnostilaisuudessa keskeinen henkilö. Tässä pyrkimyksenä oli henkinen kokeminen, tietoinen taivas-, Kristuskokemus. Jokaisella on oma henkinen tie kuljettavana. Enkelit ja henkinen hierarkia, jota Maria edustaa omalla tavallaan, auttavat ihmisiä tässä pyrkimyksessä lukemattomilla tavoilla.

NEITSYT MARIA ON AINA LÄHELLÄ IHMISTÄ

Rukoukseen, pyhiin sanoihin, ikoneihin, uskonnollisiin symboleihin liittyy aivan erityinen voima ja näin sisäisen kokemisen mahdollisuus, mikä menetetään, jos tapahtumaan ei keskitytä. Jeesus korosti, että ihmisen pitäisi lähestyä Luojaa lapsen kaltaisesti eli pitäisi olla vilpitön, luottavainen, hetken hiljaa esittämättä mielipiteitään, odotuksia tai ennakkoehtoja. Uskonnollisessa keskittymisessä mielikuva on kutsu ja toteutukseen pyrkivä voima. Mielikuva on kuvaannollisesti kuin osoite kortissa tai sähköpostissa. Ikoni mielikuvana saa kollektiivista lisävoimaa miljoonien ihmisten rakkaudellisesta keskittymisestä siihen.

ORTODOKSEILLE MARIA ON OLLUT RAKKAUSKOHDDE LÄHES 2000 VUOTTA.

Idän perinteessä on useita Maria-aiheisia ikoneita. Tässä perinteessä ikonia pidetään suoranaisena ikkunana, yhteyksmahdollisuutena tuonpuoleiseen.

Ortodokseilla on keskeistä Marian kunnioittaminen, Maria-perinne on jatkumo ensimmäisille vuosisadoille. Maria on Jumalansynnyttäjä, uskovan ihmisen esikuva sekä miehille että naisille. Ihmiset voivat pyrkiä samaan. Kristuksen syntyminen ihmiseksi mahdollistaa ihmisen jumalallistumisen.

KATOLISESTA PERINTEESTÄ

Katolisissa maissa Maria on henkisenä olentona aina lähellä ihmistä, ymmärtäväinen, auttavainen, rakkautta ja parannusta säteilevä, kohottamassa sekä viitoittamassa tietä taivaalliseen kotiin, Kristuksen luokse. Monelle Maria onkin hyvin läheinen henkinen rakkausystävä, henkinen äitihahmo, yhteyshenkilö ihmisen ja Luojan välillä. Hänet pyydetään mukaan inhimillisiin vaikeuksiin, on mukana iloissa ja suruissa kodeissa sekä yhteisöissä. Luoja lähestyykin ihmistä muodossa, minkä ihminen ymmärtää.

Katolinen perinne ei pidä Mariaa jumalana tai jumalattarena, mutta kansanhurskaudessa kysymys on veteen piirretystä viivasta. Jung pitää Mariaa jumalattaren jatkumona. Kristillisen käsityksen mukaan sekä nainen että mies ovat Jumalan kuvia. Naiset voivat nähdä itsensä Mariassa Jumalan kuvana. Maria on symbolisesti naisellinen arkkityyppi, Jumalan äidilliset kasvot.

Maria symbolia on käytetty sekä kristillisessä vasemmistossa että oikeistossa tukemaan erilaisia poliittisia päämääriä. Mariaan voi suhtautua ikonina, ikkuna tuonpuoleiseen, maallisena heijastimena teologisiin näkökulmiin, historiallisiin tapahtumiin, taiteeseen, kansanperinteeseen jne.

Latinalaisessa Amerikassa Mariaan liitetään ristiriitaisia merkityksiä, kuten sotilaallisiin ja poliittisiin pyrkimyksiin. Paikallisten Maria-kulttien yhteys raamatulliseen ja kirkolliseen Mariaan voi olla vaikeasti havaittavissa. Erityisesti Latinalaisessa Amerikassa kansan naispuoliset jumaluudet korvattiin Marialla. Latinalaisessa Amerikassa on useita paikallisia Marian ilmestyksiä, niihin liittyy ihmeitä, parantavia voimia.

LUTERILAINEN SUHTAUTUMINEN MARIAAN ON ANKEA VERRATTUNA KATOLISIIN

Luterilainen suhtautuminen Mariaan on torjuva. Protestantit toteavat, ettei Marian kunnioituksella ole raamatullista tai historiallista perustaa. Luterilaisen kansankirkon suhtautuminen myös henkisiin kokemuksiin on ankea eli päinvastainen kuin Jeesuksella.

Jumalaa ei Koraanissa tulkita Jeesuksen isäksi vaan luojaksi. Niinpä Jeesus ei voi Jumalan poika. Vastaavasti Mariaa ei pidetä Jumalan äitinä, koska muslimit eivät pidä Jeesusta Jumalan poikana vaan profeettana.

6.) Rukous, uskonnollinen meditaatio, Luojan huomioiminen, henkisesti kohottavat ajatukset ja musiikki, mantrat puhdistavat mieltä ja kohottavat tietoisuutta. Kun ihminen valitsee yhden henkisen ominaisuuden pyrkimykseen, niin muutkin myönteiset henkiset ominaisuudet seuraavat mukana. Ihanne olisi pitää Luoja, Jeesus tai Maria jatkuvasti mielessään.

NÄKÖKULMAN VAIHTAMINEN MUUTTA KOKO ELÄMÄN

Ihminen etsii rakkautta itsensä ulkopuolelta, vaikka asian ydin on ihmiseen kätkeytyvästä Luojan kaipuusta. Luoja on rakkauden lähteenä, rakkaudellisena läsnäolona lähempänä kuin oma hengitys. Olisi tärkeätä kommunikoida Itsensä kanssa, olla Itsensä kanssa tasapainossa. Mikä on lähinnä ja arvokkainta jää helposti huomaamatta. Toinen ihminen voi olla tapahtumassa kuin positiivinen katalysaattori, mutta ei itse päämäärä.

Henkissielullisesti ihminen syntyy, elää ja kuolee Luojansa, Itsensä sisällä ollen kaiken aikaa Tämän huomion ja energiavirtauksen kohteena. Tämä huomio mahdollistaa ihmisen maallisen elämän, tajunnan, ajattelun ja egon.

Mieli on minän ”sokea” työväline, mikä toteuttaa mieleen valittuja ajatuksia käskysanoina. Ajatus on kuin ”olio” tai sokea tietokoneohjelma. Ajatuksella ja mielellä ei ole harkintakykyä. Minän tulisi ohjata mieltä kuin autoa eikä päinvastoin. Näköhavainnotkin muuttuvat ensin ajatuksiksi, mitkä vasta havaitaan. Näin omat totena pitämät ajatukset pystyvät vääristämään tai torjumaan aistihavaintojakin.

Ihmisyydessä on keskeistä ymmärtäminen ja tiedostaminen. Totuuden pitäisi olla jokaisen johtotähti, vain totuus on ajanmittaan kestävä. Jokaisen tulisi olla rehellinen myös itselleen. Mielen pitäisi olla kuvaannollisesti kuin kirkas lasi. Näin keskeiseksi muotoutuukin, kuinka ihminen toteuttaa hyväntahtoisuutta, mielen puhtautta ja totuudellisuutta. Jeesus painotti vuorisaarnassa erityisesti hyväntahtoisuutta, ajatuksissa, tunteissa, sanoissa ja teoissa.

Luukkaan evankeliumin alussa kirjoittaja kertoo kirjoittavansa, mitä on kuullut muiden kertoman. Osa UT:n kirjoittajista ei ole koskaan nähnyt Jeesusta. Näin UT:ssa voi olla myös henkilökohtaisia mielipiteitä. Jeesus painottikin vuoropuhelun

tärkeyttä Kristuksen henkimaailman kanssa.

IHMISELLÄ ON PIILEVÄNÄ HENKISEN NÄKEMISEN KYKY

Jokaisella on piilevänä henkisen näkemisen kyky, mutta tämä niin kuin muutkin inhimilliset kyvyt tarvitsevat sopivat harjoitukset ja olosuhteet kehittyäkseen. Jeesuksen kuvaamalla elämäntavalla tämä onnistuu jokaiselle. On keskeistä huomata, että tsakrat ovat herkkiä rakkaudelle, myötätuntoisuudelle ja ajatuksien totuudellisuudelle, sekä hyväntahtoisuudelle. Tsakrojen tasapainoinen aukeaminen on keskeistä, jotta ihminen ymmärtäisi henkiset havaintonsa.

Henkinen avautuminen ja ruoan sulaminen tapahtuvat automaattisesti henkisten ja aineellisten lakien mukaisesti riippumatta ihmisen uskomuksista. Molemmissa tapahtumissa voidaan havaita kehollisia muutoksia. Mutta on keskeistä huomata, ettei aivotapahtuma aiheuta henkistä kokemusta. Aivot ovat tietokonemainen muistikeskus ja aivoja ärsyttämällä saadaan esiin vain vanhoja muistijälkiä. On keskeistä huomata, että rakkaus, myötätunto ja inhimillisyys eivät ole solutapahtumia vaan liittyvät ihmisen henkissielulliseen puoleen. Kun ihmisellä on rakkaudellinen kokemus, niin kehossa tapahtuu monenlaisia muutoksia, mutta ei toisinpäin.

HENKISESTÄ KEHITYSTAPAHTUMASTA

Koko elämä on Luojan läsnäoloa ja näin koko elämän voi muuttaa Luojaläheiseksi meditaatioksi. Ihmisen pitäisi varata päivittäin hetki astua sisäiseen maailmaansa eli rukoilla tai meditoida. Tällöin on keskeistä jättää hetkeksi kaikki ajatukset ja mielikuvat ulkoisesta maailmasta, pitäisi keskittyä kolmanteen silmään, otsaan silmien yläpuolelle. Ei saisi keksiä mitään pisteen paikalle vaan odottaa, että siinä oleva avautuu tietoisuudelle ilman ennakko-odotuksia. Ihminen käy aina keskustelua Jumalan kanssa. Kun ihminen kääntyy vilpittömin mielin, puhtain sydämin sisimpänsä puoleen etsien korkeinta totuuttaan, niin sen saa. Vastauksissa voi olla viive ja vastaus voi tulla jollakin tavalla odottamattomalla tavalla.

Kirjassaan "Uusi Ilmestyskirja" (WSOY, 2004) Neale Walsch kanavoi telepaattisesti: "Teillä on sisäinen ohjausjärjestelmä, josta voitte käyttää mitä nimitystä tahansa – intuitio, aavistus, varmuus tai "tunne luissa ja ytimissä" – ettekä voi kieltää sen olemassaoloa. Se on suurempi tietoisuus. Se on varmuuden tunne. Ja mitä enemmän luotatte siihen, sitä paremmin tiedätte voivanne luottaa siihen." "Jumaluus on kätkössä sydämen, sielun ja mielen syvimmissä sopukoissa. Se löytyy sieltä ja se voidaan kokea aitona ja täydellisesti vain siellä, ei jonkun muun ihmisen, paikan tai olion kautta." Ulkokohtainen ilmentymä, kuten kohottava musiikki, ikoni, henkinen taideteos voi johtaa kuitenkin henkiseen kokemukseen keskittymisen kautta.

"Emmanuelin kirjassa" kuvataan kuinka Pat Rodegast näki meditatiivisessa tilassa edessään rakkautta säteilevän valo-olennon, jonka kanssa keskusteli. Kirja kirjoitettiin näistä suoranaista keskusteluista. Kirjan mukaan tärkein opettajasi on intuitiivinen tietosi. Henkiseen opastukseen suositellaan: "Teidän on pantava se koetukselle. Tarkistettava se. Kuultava mitä sanotaan ja annettava lopulta sydämenne, oman sisäisen viisautenne, intuitionne olla tuomarina. Älkää hyväksykö mitään mikä ei kuulosta oikealta. Tästä vastuusta ei pidä koskaan

luopua."

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" (WSOY, 2005) seuraavasti: "Jokaisen sisällä on lähde, kysy ja mene sisimpääsi, tutkistele asioita sydämessäsi, sieltä löytyy vastaukset, ilo, rauha ja rakkaus. Suurempi sinä voi eriytyä pienestä itsestäsi ja puhua sinulle, samalla paljastaen totuutta olemassaolostasi. Jumalallinen virike palvelee ensin elämää, ennen pientä itseä. Olisi hyvä palvella elämää kaikessa mitä ajattelee, sanoo ja tekee. Olisi hyvä kysyä edistääkö ajatus elämää vai tuhoaako se sitä."

Luoja tietää kaiken, asuu meissä ja tarkkailee liikkeitämme. Hänen voimansa ansiosta näemme, kuulemme sekä toimimme. Myös Hänen voimansa ansiota on, jos tunnemme Hänet. Ilman Häntä olemme vain elottomia kehoja.

Suomen teosofisen seuran perustaja, näkijä Pekka Ervast painotti, että valkoiset ja mustat enkelit ovat Jumalan apulaisia johdattamassa ihmisiä takaisin Luojan luokse. Valitsemalla mustien enkeleiden palveluksia opitaan oman kielteisen kokemuksen kautta valitsemaan rakkaus.

Walschin mukaan Luoja kommunikoi ajatuksin, mielikuvin, sanoin, tunteiden ja kokemusten avulla kaiken aikaa kaikille, mutta on eri asia kuka kuuntelee. Luojaista ovat lähtöisin korkeimmat ajatuksesi, selkeimmät sanasi ja suurimmat tunteesi. Kaikki kommunikointimuodot ovat Luojalle mahdollisia.

Apostolien teoissa suositellaan, että rukoiltaisiin jatkuvasti. Olisi tärkeätä löytää hetkiä omalle henkisyydelle, antaa mielessään tilaa myös Luojalle. Keskittynyt ajatus on valtavan voimakas. Olisi tärkeätä olla hetkessä läsnäoleva ja keskittyä hetkeksi elämän pieniin ihmeisiin, Hengen kosketuksiin.

Rukous ja uskonnollinen meditaatio ovat tapahtumina hyvinkin samanlaisia, tällöin virittäydytään Luojan läsnäoloon, rauhaan, elämänenergian ja rakkauden lähteeseen, samalla tapahtuu kehollisesti myönteisiä vaikutuksia, tietoisuuden sekä intuition lisääntymistä.

RAKKAUS JA PELKO OVAT TOISENSA POISSULKEVIA

Rakkaus on jumalallista värähtelyä. Rakkaudellinen tapahtuma saa Luojan huomion ja läsnäolon, mikä on mahdollista kokea. Pelko on maallisen mielen luomus, joka liittyy usein jonkin menettämiseen. Pelko lamaannuttaa ja vie ihmiseltä ymmärrystä ja harkintakykyä ollen näin myös maallisen mielen vallankäyttöväline. Luojan voi kokea vain rakkauden värähtelyissä. Raamatun VT:ssa puhutaan kostonhimoisesta, pelottavasta Jumalasta. Jeesus toi rakkaudellisen Isän käsitteen. Jokainen huomaa ja kokee Jeesuksen tarkoittaman rakkaudellisen Isän omassa Luojakokemuksessa.

UT:ssa puhutaan myös iankaikkisesta kadotuksesta. Kreikkalainen sana "aionios" tarkoittaa rajallista aikaa ei iankaikkisuutta. Jeesus puhui Hyvästä Paimenesta, joka löytää viimeisenkin eksyneen lampaansa.

NÄKÖKULMAN VAIHTAMINEN VOI MUUTTA KOKO ELÄMÄN

Ihminen on ajatuksiensa kaltainen, jopa nähden elämän mielikuviansa mukaisena.

Ihminen on ajatuksiensa ympäröimä kuin pallon keskellä. Kielteiset ajatukset heijastuvat omaan hyvinvointiin, ilmapiiriin, läheisiin, työympäristöön. Sydämen kyllyydestä suukin puhuu. Jos on täynnä kielteisyyttä, niin on vaikeata huomata elämän positiivisia, rakkaudellisia asioita. Jos ei rakasta itseään, niin ei pysty rakastamaan muitakaan. Jokainen pyrkii vaistomaisesti kohottamaan värähtelyään. Kielteisyys aiheuttaa sosiaalisia vaikeuksia.

Ihminen on vastakkaisten voimien välissä. Pitäisi nähdä elämä parhain päin eikä takertua "rikkaruohoihin" eli ihmisen katse voi olla suuntautuneena Luojan rakkaudelliseen läsnäoloon tai kielteisyyteen, "paholaisen" työkaluihin. Elämä johdattaa ihmisen erilaisiin tilanteisiin ja olosuhteisiin. Ihanne olisi, jos tällöin ilmentäisi ihmisyyttä, mitä rakkaudellinen viisaus tekisi.

KOHOTTAVA MUSIIKKI JA IKONI JOHDATTAVAT IHMISEN HENGEN MAAILMAAN

Professori Igor Reznikoffin mukaan on olemassa tiettyjä kohtia kehossa, joihin tietoisuus eli sielu sijoittuu ja joissa se elää. Näissä kohdissa kehoamme – tietoisuuden ja sielun värähtelykohdissa – meillä on Reznikoffin mukaan kosketus hengen maailmaan. Ensinnäkin on sydämen seutu, mutta ei anatomisessa mielessä. Sydämen seutu on yhteydessä tunteeseen ja vatsaan, rohkeuteen, rakkauteen ja itsensä uhraamiseen. (Vertauskuvana tämä ei ole sattumanvaraista. Kaikki rakastavaiset tietävät, että sydämessä tapahtuu jotakin.) Toiseksi on kurkku jossa on hengityksen ja puheen sija.

Kurkku on myös hengellisen elämän kannalta keskeinen paikka. Hengellinen, henki, hengittää – näillä sanoilla on sukulaisuus. Ikoneissa korostetaan päälakea sädekehällä. Päälakea voidaan pitää sielun ja tietoisuuden puhtaampana asuinsijana. Reznikoffin mukaan pyhä ikoni tai laulu auttavat keskittymään ja ne koskettavat eri alueita kehossa. (Igor Reznikoffin musiikkia ja mielipiteitä on laajemmin käsitelty Hilikka-Liisa Vuoren kirjassa "Hiljaisuuden syvä ääni", joka on pro gradu-työ Sibelius Akatemiassa.)

Reznikoffin mukaan primitiiviset kulttuurit ovat vielä musiikin alkulähteillä, koska niillä on säilynyt laulullinen yhteys näkyvän ja näkymättömän maailman välillä. Samaa ideaa käyttävät shamaanit. Antiikin aikana ja myös kristillisessä perinteessä ihmisen koko elämä ymmärrettiin sielun matkana eli sielun kehitysnäkökulmalta. Laulun avulla ihminen voi matkustaa näkymättömään ja takaisin. Laulaminen toimii kulkuneuvona sielun matkalla.

Meidän aikakautemme on poikkeuksellisen materialistinen. On kuitenkin keskeistä huomata, että nukahtaessa ihminen, minä henkissielullisena olentona, sieluna irtoaa höyhenkevyesti kehosta

astraa- eli unimaailmaan. Tapahtuma tulee henkisen kehityksen mukana tietoiseksi tapahtumaksi.

IKONI VOIMALÄHTENÄ

Kristillisessä elämässä koti-ikoni on ollut vuosisatoja tärkeä sadoille miljoonille ihmisille. Vaikka ihminen ei yleensä kiinnitä huomiota, niin jokainen magnetisoi ajatuksillaan ja tunteillaan ympäristönsä. Jos kotona on koti-ikoni hartauspaiikkana, niin tähän liittyy myönteisiä, rakkaudellisia ja siunauksellisia ajatuksia, tunteita paikanpäällä sekä kollektiivisesti. Kun miljoonat ihmiset rukoilevat esimerkiksi Maria-ikonin edessä, niin tästä on mahdollista saada kollektiivista lisävoimaa omaan hartaustapahtumaan. Jokainen hartaustapahtuma, Luojan huomioiminen lähentää ihmistä Luojayhteyteen. Koti-ikoni mahdollistaa henkisesti tärkeän pitkäjänteisyyden. Inhimillisessä elämässä ihminen hetki hetkeltä lähestyy tai etääntyy Luojustaan. Mikään ei pysy paikoillaan.

Rakkaus on jumalallinen ominaisuus. Ihmisen ja Luojan yhdistävä tekijä. Luoja koetaan rakkaudessa ja vastaavasti rakkauden ilmeneminen ja rakkaudellisuus yhdistää ihmisen Luojan rakkaudellisiin energioihin ja korkeampaan tietoisuuteen. Rakkaudellisessa tapahtumassa ihminen kutsuu ja kokee Luojan rakkaudellisen läsnäolon saaden vielä pitkäaikaisen kohottavan henkisen jälkivaikutuksen, jota ei saisi katkaista kielteisillä ajatuksilla.

Neale Walsch tuo esiin kirjoissaan toistuvasti meditoinnin tärkeyttä. Kirjassa "Keskusteluja Jumalan kanssa I" suositellaan seuraavaa: "Aloita olemalla hiljaa. Vaienna ulkoinen maailma, niin että sisäinen maailma terästä näkösi. Tarvitset näkemystä, mutta se ei onnistu, jos olet uppoutunut ulkoiseen todellisuuteen. Katso sisäänpäin, pyri tunkeutumaan syvälle. Muodosta myös suhteesi ulkomaailmaan sisältä käsin. Muista tämä: Jos et pyri sisäänpäin, jätät ulkopuolelle."

Meditointi voi olla myös kävelyä luonnossa, palvelua, keskittymistä henkisesti kohottavaan. Meditoinnissa on keskeistä olla hiljaa, ajattelu pitää työntää hetkeksi syrjään. Ei voi kokea, jos ajattelee. Ajatuksia tulee ja menee, mutta jos ajattelee jotakin, niin se keskeyttää kokemuksen. Walsch suosittelee

meditointia usein, esimerkiksi tunti päivässä vaikka pieninä annoksina. 20 min meditointi aamulla ja illalla muuttaa koko elämän.

Keskittyminen helpottuu, kun kuuntelee hengitystä. Oivallus kannattaa viedä kolmanteen silmään. Jos näkee lepattavan sinisen liekin tai tanssivan valon, niin kannattaa pysytellä sen kanssa ja sulautua siihen. Sielun ytimestä löytää Luojan.

On keskeistä huomata, että mieli on suuntautunut aistimaailmaan pitäen sitä aluksi ainoana todellisuutena. Keskittyessä sisäiseen Itseen rukouksessa ja meditaatiossa mieli huomaa henkisen todellisuuden. Jung toi saman esiin painottamalla, että ihmisen pitäisi elää kahdessa todellisuudessa samanaikaisesti ollen tarkkaavainen, mitä yleviä ja rakkaudellisia huomioita saa Luojaltaan. Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien johdattamana. Luoja-, taivaskokemuksessa ihminen oivaltaa syvällisesti elämän henkisen olemuksen.

LUOJAN VOI LÖYTÄÄ VAIN SISÄISESTI KOKEMALLA

Avataara Amman mukaan Luoja on tajunta, tietoisuus. Kaikki tapahtuu Luojan Mielessä ollen Tämän tietoisuuden läpäisemää. Koko maailmankaikkeus on sisälläsi. Jumalallisen rakkaudellisen läsnäolon voi löytää sekä kokea vain sisäisesti, ei pyrkimällä johonkin tai etsimällä jotakin itsensä ulkopuolelta. Ihminen etsii jotakin, joka ihmisellä jo on. Onnellisuutta pyritään etsimään usein itsensä ulkopuolelta. Kaikki pyrkimykset etsiä maallista onnea ovat kuitenkin Amman mukaan harharetkiä, sillä se mitä ihminen etsii on sisimmässäsi.

MIELI PITÄISI KESKITTÄÄ PÄÄMÄÄRÄTIETOISEKSI

Jos on paljon ajatuksia ja toiveita, niin mielen voima heikkenee.
Ihminen hyötyy suuresti olemalla päämäärätietoinen.

KAIKKI IHMISET OVAT JUMALAN LAPSIA SAMASSA VENEESSÄ

Kun ihminen rakastaa Luojaa, niin samalla alkaa arvostaa ja huomioda Luojan ilmentymiä eli toisia ihmisiä, elämää ja luontoa. Tällöin maalliseen elämään liittyvä erillisyys alkaa muuttua enemmän ja enemmän ykseydeksi.

Uskontojen pitäisi johdattaa ihmiskuntaa ykseyteen, mutta historiassa uskonnot ovat olleet eräs keino raja-aitojen tekemisessä yhteisestä Jumalasta huolimatta. Raamatussa sanotaan kuitenkin kaikkien ihmisten olevan Jumalan lapsia.

Mitä lähemmäksi pääsee taivastietoisuutta eli mitä enemmän oma tietoisuus nousee, niin sitä todellisemmaksi muuttuu elämän ja ihmiskunnan ykseys. Tietoista Luojayhteyttä sanotaan taivastietoisuudeksi. Ihmisen mieli on osa Luojan mieltä ja toisaalta koko maailmankaikkeus on Luojan Mielessä. Jung toi kollektiivisen piilotajunnan käsitteen, missä kaikki tapahtuu ja kaikki ovat yhteydessä toisiinsa.

Neale Walsch suosittelee korkeimman ajatuksen pitämistä aina mielessään ja valintatilanteessa miettimään, mitä rakkaus tekisi, onko tapahtuma elämää auttava vai tuhoava. Kaikki voi tehdä yhdessä Luojansa kanssa. Olisi hyvä nähdä Jumala kaikessa, Hän tietää kaiken, asuu meissä ja tarkkailee liikkeitämme. Hänen voimansa ansiosta näemme, kuulemme sekä toimimme. Olisi olennaista olla epäitsekäs, siunata kaikkia ja rukoilla kaikkien puolesta. Liittyen vapaaseen tahtoon Luoja pitäisi kutsua omaan elämään.

Raamatun mukaan Hänessä (Kristuksessa, Luojassa) me elämme, olemme ja liikumme. Elämän tarkoitus on johdattaa ihminen tietoiseen Luojayhteyteen. Jeesus korosti, että Hyvä Paimen löytää viimeisenkin eksyneen lampaansa. Jokaiselle olisi suuri etu pitää totuutta ja rehellisyyttä johtotähtenä.

Henkissielullisesti sattuma on näennäistä. Näin jokaisen

elämäkokemuksen takana voi olla jumalallinen viesti sekä positiivisissa että negatiivisissa kokemuksissa. Omat ajatukset voivat johtaa ihmisen kuitenkin tilanteeseen, mitä ei haluaisikaan kokea. Jokaisen elämä etenee omien ajatusten johdattamana, ihminen jopa näkee elämän ajatusten mukaisena. Omat ajatukset avaavat oven myös taivasten valtakuntaan tai sulkevat sen. Luojaan voi suhtautua kuin hyvään ystävään, mutta Luoja ei voi käyttää maallista persoonaa korostaviin tapahtumiin.

Basam Booksin kirjassa "Mestari Eckhart sielun syvyys" (2009) Eckhart kiinnitti huomiota, ettei Jumalan ulkopuolella ole mitään ja kaikki luodut ovat Jumalassa. Kun meillä on rauhaisa suhde Jumalaan, niin mikään ei voi meitä häiritä. Tällöin Jumala on kaikki mitä kohtaamme ja näin kaikkia asiat muuttuvat Jumalaksi. Tällöin Jumala on mukana ja vaikuttamassa kaikissa teoissamme. Elämän rakastaminen on Jumalan rakastamista.

Edelleen Eckhartin mukaan pitäisi pitää katse yksin Jumalassa ja etsiä vain häntä. Ei saisi takertua mihinkään menetelmään tai tottumukseen, sillä Jumala ei ole missään menetelmässä. Jumala ei ole sitonut ihmisen vapahdusta mihinkään tiettyyn asiaan. Kun ihminen on valmis, niin Jumala ei kiinnitä huomiota siihen, mitä ihminen on aikaisemmin ollut.

LUOJAN VOI KOKEA VAIN NYKYHETKESSÄ

Neale Walsch kanavoi kirjoissaan, että Luoja kommunikoi kaikkien kanssa monella eri tavalla, keskeisesti mielen hiljaisuudessa, sydämen tunteissa ja sielun totuudessa. Luojan huomioon liittyy totuudellisuus, ilo ja rakkaus.

Näin ajatukseen, mielikuvaan, oivallukseen, rakkaudelliseen tunteeseen, aavistukseen voi liittyä Luojan ylevä viesti, mikä unohtuu, mikäli ei kiinnitä siihen huomiota. Luojaalla ei ole sellaista muotoa, minkä ihminen voisi ymmärtää, mutta Luoja ottaa halutessaan muodon, minkä ihminen voi ymmärtää.

Luojaalle kaikki kommunikointitavat ovat mahdollisia. Elämä on täynnä henkisiä virikkeitä ja ihmeitä, jos antaa niiden tulla tietoisuuteensa. Kaikki sattumat, tilanteet ja tapahtumat ovat myös elämän antamia tilaisuuksia henkiseen kehitykseen. Uskonnollisesti koko elämä on Luojan läsnäoloa. Ihmisen pitäisi olla hetkessä läsnä oleva. Luojan rakkaudelliset huomiot voi huomata ja kokea vain nykyhetkessä.

JOKAISEN TULISI ELÄÄ HETKESSÄ TIETOISENA

Jokainen ihminen etsii onnellisuutta. Ihminen tietää alitajuisesti, että Luoja on rakkauden, ilon, autuuden, onnellisuuden ja elämän ykseyden keskus. Sielu, korkeampi minä yrittää auttaa ihmistä takaisin tietoiseen Luojayhteyteen. Tunteet ovat Sielun keskeistä viestintää ja jokainen tietääkin aina valintatilanteessa, onko rakkaus ja hyvántahtoisuus omana vaikuttimena.

On keskeistä ymmärtää, etteivät aineellisen kehon solut tunne rakkautta, myötätuntoa eikä inhimillisyyttä vaan ihminen henkissielullisena olentona. Ihmisyyden peruskysymys on ymmärtäminen ja tiedostaminen. Jos ihminen umpioi mielensä takertumalla yksipuolisesti egon erillisyyteen ja maallisiin mielipiteisiin, niin ihminen joutuu omien ajatuksiensa ansaan. Esimerkiksi jos ihminen uskoo, ettei tietoista Luojayhteyttä tai henkistä rinnakkaistodellisuutta voi olla olemassa, niin mieli toteuttaa tämänkin ja ihmisen on vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksien vastaista.

Ihminen voi sulkea mielensä myös vanhojen ajatuksien ja kokemusten "oravanpyörään" tai tulevaisuuden kuvitelmiin unohtaen, että ihmisellä on vain tämä nykyhetki, jolloin elämää voi kokea ja havainnoida. Tällöin on erityisenä vaarana, että elämän antamat henkisesti kohottavat mahdollisuudet lipuvat ohi huomaamatta.

SIELULLISEN HERKKYYDEN KEHITTÄMISESTÄ

Sielulliseen puoleen liittyy elämän herkkä kokeminen ja huomioiminen sekä näin oman hienovaraisen herkkyyden sekä havainnoimisen kehittyminen. Elämä johdattaa ihmistä tapahtumiin, näennäisiin sattumiin, olosuhteisiin, tilanteisiin, joissa voi olla henkinen aarre, mutta ihmisen pitäisi olla hetkessä läsnä oleva ja muuttaa ulkoinen tapahtuma sisäiseksi kokemukseksi. Henkisen herkkyyden kehittyminen tapahtuu samansuuntaisesti inhimillisen ihmisyyden kanssa, kuten kiitollisten ja kauniiden ajatuksien luominen, rohkaisevan sanan sanominen, ystävällinen huomio, auttava teko, luonnon kauneuden ja hyvinvoinnin arvostaminen jne.

Olisi keskeistä kiinnittää huomiota rakkaudellisiin tunteisiin, aavistuksiin, oivalluksiin, yleviin mielikuviin jne. Ne eivät synny solujen aineenvaihdunnasta vaan sielullisesta kosketuksesta. Sielullisuus johdattaa ihmistä korkeampaan tiedostamiseen ja oivallukseen avaamalla mieltä Luojan huomioimiseen.

Kun ihminen kokee erityisen koskettavan henkisen kokemuksen, niin usein tämä kokemus työnnetään pois mielestä ja unohdetaan. Tällöin voidaan ajatella, että olipa erikoinen tapahtuma tai kokemus. Tämä on voinut olla kuitenkin aivan erityinen Luojan rakkaudellinen käden ojennus virikkeeksi henkiselle aktivoitumiselle.

Henkisessä kehitystapahtumassa on keskeistä inhimillisen vuorovaikutuksen herkäät tunteet, rakkaudellisen Luojayhteyden huomioiminen, rukoileminen, runon lausuminen, laulaminen, henkisesti kohottavat tilaisuudet, taideteokseen kuten ikoniin virittäytyminen, koiranpennun halaaminen, luonnon kauneuteen virittäytyminen, uiminen jne eli osallistumalla läsnäolevana ja hetkessä tietoisena elämän kokemiseen. Symbolinen vastaavuus on autoa ajaessa. Kun hetkeksi pysähtyy ja menee auton ulkopuolelle, niin huomaa aivan eri maailman, kuten tuulen

vireen, lintujen laulun, kukkasten tuoksun ja kauneuden jne.

MAALLISEN ELÄMÄN TARKOITUS ON LUOJAYHTEYDEN KOKEMINEN

Suurin onni ja autuus on oman Luojayhteyden kokeminen. Tämä on jokaiselle mahdollista maallisen elämän aikana Jeesuksen elämäntapaohjeilla, joka on täysin yhtenevä hyvántahtoisen, totuuteen pyrkivän inhimillisen ihmisyyden kanssa.